

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 87 stemmer mod 83.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension, om ændring af lov om invalidepension m.v. og om ændring af lov om pension til enker m. fl. (Indtægtsregulering på grundlag af arbejdsindtægter for personer i alderen 67-69 år m. fl.).

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 12/10 82. Anden behandling 14/10 82. Tillæggsbetænkning 15/10 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Albertsen (S):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet her ved tredje behandling, for vi har markeret vores holdning såvel ved første som ved anden behandling. Når jeg gør det, så er det mere for at jeg skal være helt sikker på, at medlem af folketinget for det radikale venstre fru Lone Dybkjær er klar over, at for dette lovforslag stemmer vi. Det har selvfølgelig en naturlig sammenhæng med, at dette forslag oprindeligt har været fremsat, medens der var en socialdemokratisk regering.

Vi mener, at dette er et forslag, der har en rimelig social balance. Her er tale om en gruppe borgere, der opretholder deres indtægt, og som hidtil har haft det særlige privilegium, at når de havde passeret aldersgrænsen, så skulle de også have en pensionsydelse. Det mente vi ikke var rimeligt, og da vi indtager samme saglige holdning, uanset om vi sidder på regerings- eller oppositionsbænke, så er det klart, at vi stemmer for forslaget.

Og så skal jeg også – idet jeg forudsætter, at fru Lone Dybkjær både fysisk og psykisk er til stede – gøre opmærksom på, at vi vedrørende alle radikale ændringsforslag, som har forbedret lovforslagene – det gælder dem alle – har stemt for.

Når fru Lone Dybkjær for et øjeblik siden tillod sig at sige, at vi har sagt nej til alting, må det altså enten skyldes hukommelsesbrist eller manglende medleven i, hvad der sker her i salen. Socialdemokratiet kan stemme for lovforslaget her.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Selve lovforslaget vil den radikale ordfører tage op.

Med hensyn til, hvad socialdemokratiet har gjort, har jeg tidligere på dagen sagt, at socialdemokratiet himlen være lovet ikke har meldt sig så meget ud, at de ikke stemte for alle forbedringer. Men derfor sagde de alligevel nej til alle lovforslagene og havde ikke selv konstruktive ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Ja men kære fru Lone Dybkjær! Det blev sagt før, at vi sagde nej og nej og nej til alting, og så gør jeg opmærksom på, at her siger vi ja. Ergo var påstanden ikke rigtig.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Også det konservative folkeparti kan stemme for dette lovforslag, nr. L 6, der drejer sig om indtægtsregulering på grundlag af arbejdsindtægter for personer i alderen fra 67 til 69 år.

Birthe Hansen (SF):

Vi er tilfredse med, at dyrtidsreguleringen af folkepensionen er bibeholdt ved et ændringsforslag til anden behandling fra socialministeren, men vi vil ikke være med til at indtægtsregulere folkepensionen efter regeringens model. Vi er imod, fordi det kun er arbejdsindtægter, der skal tages med i indtægtsberegningen. Med dette lovforslag friholder man den gruppe, der har rente- og formueindtægter.

Aase Olesen (RV):

[Aase Olesen]

Allerede ved første behandling af dette forslag gjorde jeg opmærksom på, at det jo var en socialdemokratisk tankegang, der nu åbenbart har vundet indpas i den borgerlige regering, og jeg gjorde opmærksom på, at dette lovforslag er imod principperne i tanken om den uindskrænkede folkepension, som vi ønsker skal være gældende. Jeg har også lige med henvisning til den forgående taler gjort opmærksom på, at det kunne være en farlig vej at begive sig ud på. Jeg tror i og for sig, at hvis socialdemokraterne først får fat, så går man videre ad den vej. Det har jeg advaret de borgerlige partier mod ud fra den grundsætning, at de ligesom det radikale venstre ikke hidtil har anset folkepensionen for at være en social ydelse, men en rettinghed, man har som borger i dette samfund.

Vi har imidlertid meddelt regeringen, at vi ikke agter at vælte nogen regering på dette spørgsmål, og vi havde egentlig haft til hensigt af rent økonomiske grunde at stemme for forslaget. Det kan være svært at stemme imod, når man i øvrigt skal skære så dybt alle andre steder.

Men vi må jo samtidig konstatere, at der på det allersidste under udvalgsarbejdet er indløbet en ganske alvorlig indvending mod forslaget, nemlig fra Kommunernes Landsforening, som gør opmærksom på, at man med dette forslag indfører et helt nyt arbejdsindtægtsbegreb, som det vil være meget vanskeligt at administrere.

Jeg ville gerne i udvalget have arbejdet noget mere med disse problemer, og jeg synes nok, at de svar, vi har fået fra socialministeren, er meget hurtige, skal vi kalde dem det. Jeg vil i og for sig advare mod, at man gennemfører dette her, uden at kommunerne er blevet meget grundigt rådspurgt om, hvordan det kan administreres.

Ud fra disse betæneligheder vil det radikale venstre ikke støtte regeringens forslag, men vi vil undlade at stemme i dette spørgsmål.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

CD er tilfreds med lovforslaget, som det ser ud nu. Der var jo nogle problemer vedrørende reguleringerne og procenterne, og dem fandt vi ud af at løse ved at fortsætte, som vi altid har gjort.

Det er i øvrigt nødvendigt at tage fra dem, der kan undvære, og det kan de 67-69-årige med en vis arbejdsindtægt godt. Hvis man kigger på de grænser, der er sat for, hvornår man begynder at aftrappe grundbeløbet, så må vi sige, at det kan nu godt lade sig gøre. Jeg tror desværre, at vi bliver nødt til at kigge på det, som vi før har kaldt for en uindskrænket ret. Det bliver vi simpelt hen nødt til, for der er ikke i denne situation råd til at opretholde det princip.

Tinning (VS):

Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at se, at dette skulle være socialt afbalanceret, når det, det handler om, for det første er, at man kun indtægtsregulerer på grundlag af arbejdsindtægter, ikke på grundlag af andre slags indtægter.

For det andet har jeg svært ved at se, at dette lovforslag og alle de andre på det sociale område skulle være udtryk for den tankegang, som fru Yvonne Herløv Andersen nu giver udtryk for, nemlig at vi kan tage fra dem, der kan undvære. Hvis vi kunne lægge den tanke til grund, så synes jeg, at det da kunne være helt fint at få diskuteret det, men så måtte vi hellere til at begynde forfra. I øjeblikket er man jo i gang med at forsøge at tage fra dem, der faktisk i lang tid ikke har kunnet undvære.

Jeg synes, det er lidt uhyggeligt, at fru Aase Olesen er ved at komme helt ud i denne vanvittige bespareelseslogik. Man starter i det radikale venstre med at sige: vi støtter forslaget om at indføre en karensdag, for dér ligger en meget stor besparelse. Og så siger fru Aase Olesen, at det i øvrigt er svært at lade være at stemme for dette her. Når vi skærer dybt på så mange andre områder, skulle vi næsten også skære her, men fordi der er nogle administrative problemer, kan man lade være med at stemme for og vil altså undlade at stemme. Tankegangen er, at egentlig kan man ikke lide karensdage, men man må hellere finde nogle store besparelser, så det gør man, og når man nu har skåret ét sted, så må man hellere for at være retfærdig fare videre med kniven og få skåret et andet sted. Det er ret uhyggeligt.

Jeg synes også, det er uhyggeligt at skulle høre ordførere for socialdemokratiet forsøge at prale med, at selvfølgelig har socialdemo-

[Tinning]

kratiet gjort sig nogle indgående overvejelser over, hvordan man kan lave sociale besparelser. Det er da rigtigt, for man havde tænkt sig at skære ned på kontanthjælpen over bistanndsloven, man havde tænkt sig at lave en eller anden varighedsbegrænsning for sygedagpengene, og der skulle også røres ved børnetilskuddet og på en eller anden måde ske en indtægtsregulering af pensionerne, som det nu sker her.

Jeg må sige, så længe det ikke er gået op for de forskellige partier, at selvfølgelig kan man spare på det sociale område: det er klart, at man kan reducere udgifterne på det sociale område, men man kan ikke gøre det ved at tage fat i de sociale love og begynde at skære ned på udbetalingerne. Man kan gøre det ved at føre en politik, som medfører, at folk ikke bliver tvunget til at skulle have arbejdsløshedsdagpenge, som medfører, at folk ikke bliver tvunget til at skulle have kontanthjælp over bistanndsloven osv. Hvis man lod være med at tvinge folk til det, så ville man få nogle færre udgifter, og så ville man få de besparelser, man er så glad for. Men nu forsøger man at tage dem lige med det samme, for nu skal der handles. Og vi ved jo, at det eneste, der kommer ud af det, er en masse menneskelige tragedier og større sociale udgifter allerede i de nærmeste år.

Jeg skal bare sige om selve lovforslaget, at vi jo har fremsat eget forslag til pensionsreform, som ikke opererer med en indtægtsregulering, men godt nok opererer med, at hvis pensions- plus arbejdsindtægt når op på det samme som en faglært arbejders gennemsnitsløn, så stopper man, så kan man normalt ikke få mere. Men vi kan ikke være med til dette, der handler om kun at indtægtsregulere på grundlag af arbejdsindtægter og ikke alle mulige andre indtægter.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det har altid ligget mig fjernt at skulle korrigerer hr. Albertsen, men jeg bliver altså nødt til at gøre det ved denne lejlighed.

Hr. Albertsen siger, at når socialdemokratiet støtter dette forslag, så er det, fordi det er et tidligere socialdemokratisk forslag. Der vil jeg gerne understrege meget kraftigt, at der er stor forskel mellem det forslag, der her er lagt frem fra regeringen, og det, socialdemokratiet tidligere har været inde på. Vi re-

gulerer i forhold til arbejdsindkomst for 3 årgange. Vi har fundet, at det var rimeligt for disse 3 årgange. Det, vi holder fundamentalt fast ved, er, at folkepensionens grundbeløb er ens for alle fra det 70. år, og sådan skal det fortsat være. Det er en betydelig forskel i forhold til, hvad socialdemokratiet tidligere har sagt.

Vi lægger også megen vægt på, at folkepensionens grundbeløb er uafhængigt af rentindkomster ud fra den betragtning, at de mennesker, der har sparet op til deres alderdom, naturligvis ikke skal rammes af indtægtsreguleringer i forhold til formueindkomst.

Disse to principper er krystalklare, så derfor er der en meget stor forskel i forhold til, hvad socialdemokratiet tidligere har foreslået.

Jeg vil godt sige til fru Aase Olesen, som nævner den skrivelse fra Kommunernes Landsforening, som kom forleden dag, at jeg ikke tror, der er grundlag for bekymring på dette meget begrænsede område. Jeg kan sige til fru Aase Olesen, at vi naturligvis fortsat vil have kontakt med embedsmændene i Kommunernes Landsforening for at få afklaret de små administrative problemer, der måtte være tilbage, således at de, der måtte være, vil blive fjernet.

Albertsen (S):

Når socialministeren havde et ønske om at korrigerer mig – jeg forstod, at det var med en generel ulyst, men i dette tilfælde var det nødvendigt, syntes han – så havde det nok været værdifuldt, om han havde gjort det helt dækkende.

Forholdet er det, at i 1978 fremkom der et lovforslag fra den daværende regering, der gik på en indtægtsregulering med hensyn til erhvervsindkomster for dem over 67 år. Det, socialministeren har gjort, er, at han har taget dette lovforslag, reguleret tallene i henhold til den lønmæssige udvikling, der har fundet sted i mellemtiden, og så har han sat tallet 69 ind. Det er forskellen, hr. socialminister, mellem det forslag, vi fremkom med dengang, og det forslag, socialministeren nu er kommet med. Den er alene et spørgsmål om indføjelser af de 69 år.

Jeg ved ikke, om jeg kaster yderligere be- drøvelse i socialministerens sind ved at sige,

[Albertsen]

at vi selvfølgelig havde været åbne over for, om han helt logisk og konsekvent havde efterlevet forslaget fra 1978, sådan at der ikke havde været nogen aldersgrænse. Men det kan vi jo vende tilbage til. Jeg forstår, at der er bevægelse på dette område, bl. a. hos centrum-demokraternes ordfører og udvalgets formand, og det lover godt med hensyn til en kommende debat om dette og eventuelt yderligere opblødning hos de nuværende regeringspartier med hensyn til at komme til en bedre erkendelse på dette område.

Tinning (VS):

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen, om det nu er socialdemokratiet eller regeringen, der først har fundet på en eller anden særlig måde at skære i de her pensioner på. Det må de selv få afklaret. Det, der kalder mig herop, er socialministerens bemærkninger om, at det er vigtigt, at man ikke forhindrer folk i at spare op til deres alderdom. Det synes jeg også. Jeg mener, at det bør være en ret, at man kan fordele sin livsindkomst, sådan som man nu selv synes, f. eks. klarer sig for lidt mindre, mens man er ung eller yngre, og i stedet for lægger til side, så man har lidt mere, når man bliver gammel. Hvis man vil det, skal det selvfølgelig være en mulighed, det er oplagt.

Nu er sagen imidlertid den, at det slet ikke er det, der foregår i dag. Hvis man, som socialministeren kalder det, sparer op til sin alderdom, så får man en række skattefordele, sådan som systemet er indrettet. Lige præcis de fordele vil vi godt være med til at angribe, for det kan ikke være rigtigt, at hvis man har lyst og specielt både har lyst og råd – der er efterhånden en del, der ikke har råd til at tænke på, hvordan det skal gå bare næste år og da slet ikke i alderdommen – så kan man lægge til side, men det kan man kun gøre i dag, som reglerne er indrettet, på den led, at det så er nogle andre skatteydere, der kommer til at betale det. Dér siger vi, at det selvfølgelig er urimeligt. Hvis man kunne lave det sådan, at der ikke var skattefordele eller nogen som helst andre fordele forbundet med de dér ting, men det var en simpel fordeling, læggen penge til side, så var det godt nok. Det kan man godt lave. Det er jo lang tid siden, VS anviste i et beslutningsforslag, hvordan man skulle gøre det. Det ville rege-

lingspartierne naturligvis ikke være med til, og det ville socialdemokratiet heller ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 133 stemmer mod 27; 9 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af visse reguleringsbestemmelser i den sociale lovgivning. (Bortfald af pristalsregulering m. v.).

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 12/10 82. Anden behandling 14/10 82. Tillægsbetænkning 15/10 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 87 stemmer mod 83.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten, skalatrin, personfradrag, skatteloft samt beløbsgrænsen for formuebeskatning for 1983.

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 12/10 82. Anden behandling 14/10 82. Tillægsbetænkning 15/10 82).